

Елин Пелин
От Пена до Пижо

Любезни стопане,

Разсилният днеска ме срещна на друмо
и ми даде твое писмо благодарно,
оно ми се виде малко закъснело,
писано с мастило, ама изветрело,
но пак, мили Пижо, редовете кратки
ги облях със сълзи, радостни и сладки.
Колкото ги четох, дважд по толко пъти
сърце ми дълбоки въздишки изкърти.
Четоха го всички, па го скрих у пазва.
Вечер че го турям под меко възглаве,
та да ми шушука твое „много здраве“.
За нас да не мислиш... Твоята жена Пена
у такова време за мъж е родена.
Заран стана рано, умия се ръшна,
работата свърша и полска, и късна,
изкарам телците, опера, умия,
сипа на свинете блажната помия
и пита замеся, и млекото свара,
и дам на децата гореща попара.
С Пендовата Тота впрегаме колата,
докараме малко дърва от гората –
със нея сме суцо две сестри рождени,
ту я съм у нея, ту она у мене.
Изорах, посеях, сега съм спокойна.
Помогнахме още на сирашка Дойна.
Оранта свърши се вече у селото,
децата са здрави, одат у школото.
Големата каца напълних до шия
със чушки и зеле – за чудо туршия.
Дребните пиперки на една тояга
низ до низ наредих и турих над прага,
под самата стряха, да не бие шуто,
да сещат за тебе, ти обичаш люто!
Ние тук добре сме, а ти що си тамо,
гледай да не туриш на селото срамо!
И враго да гониш, дор до дупка миша
(прочети два пъти това тук що пиша).
Сега много здраве
от мен, от децата и от двете крави.

Прочети писмото пред сички войници,
зер може би некой си немат женици,
па држете се здраво, зере твoйта Пена
инак че те срещне у рѣце с остена!
И пак много здраве от мен и от Тота
на тебе, на Пендо и целата рота.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото
Набиране: Георги Величков

Публикация:

Елин Пелин. Събрани съчинения в шест тома, том трети
„Български писател“, С. 1977.
Под редакцията на Тодор Боров, Кръстьо Генов и Пеньо Русев.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5591>]